

[Finansministeren.]

sten har overtrådt den almindelige borgerlige straffelovgivning, og at indtil 16 pensioner, som er bortfaldet på grund af straf for overtrædelse af straffelovstillæggene, eventuelt påny vil kunne komme til udbetaling.

I lovforslagets 2. afsnit indeholdes forslag om en ændret pensionsordning for de ved den ekstraordinære tjenestemandsdømstol afskedigede tjenestemænd.

Ved den ekstraordinære tjenestemandsdømstol blev afsagt ialt ca. 600 endelige kendelser. Heraf var ca. halvdelen frifindelser eller disciplinærstraffe som f. eks. forflyttelse og degradation, medens ialt 292 tjenestemænd blev afskediget. Af disse var 175 statstjenestemænd, 50 tjenestemænd i folkeskolen, 2 præster og 65 kommunale tjenestemænd. Af de afskedigede var 254 pensionsberettigede, og af disse fik 161 tillagt fuld eller delvis pension.

Endelig skete der hel eller delvis inddragelse af pension i ca. 10 tilfælde, hvor tjenestemanden var gået af med ordinær pension, inden tjenestemandsdømstolens kendelse forelå.

I tiden efter 1949 er andre i henhold til tjenestemandsdømstolens kendelser iværksatte disciplinære foranstaltninger end afskedigelse, som for eksempel degradationer, i det store og hele blevet ophævet.

Endvidere er der åbnet mulighed for honorarlønnet genbeskæftigelse i statens tjeneste af de ved tjenestemandsdømstolen afskedigede tjenestemænd.

Sådan genantagelse har imidlertid kun fundet sted i ca. 20 tilfælde.

Som jeg før nævnte, bør de resocialiseringshensyn, der har ført til rettighedsloven af 18. juni 1951, fremtidig medføre, at der i videre omfang end hidtil gives adgang til genbeskæftigelse af tjenestemænd, der er afskediget som følge af strafbart forhold eller på grund af tjenesteforseelser. De samme hensyn må imidlertid bevirke, at også de ved den ekstraordinære tjenestemandsdømstol afskedigede tjenestemænd i større udstrækning end hidtil opnår genbeskæftigelse i det offentlige tjeneste.

Man har i denne forbindelse overvejet, hvorvidt sådan genbeskæftigelse ligesom hidtil kun skal kunne finde sted på honorarvilkår, eller om der bør kunne finde genansættelse sted med tjenestemandsdømstolens rettigheder.

I det om sagen nedsatte udvalg har der på dette punkt gjort sig afvigende synspunkter gældende, forsåvidt angår folkeskolen og det øvrige tjenestemandsområde, idet statstjenestemandorganisationernes repræsentanter i udvalget har været af den opfattelse, at genbeskæftigelse indenfor deres område i hvert fald kun bør finde sted på honorarbasis, medens repræsentanter for folkeskolen er stemt for, at genansættelse sker på tjenestemandsbasis.

Efter regeringens opfattelse bør forholdene for de ved den ekstraordinære tjenestemandsdømstol afskedigede tjenestemænd nyordnes på en sådan måde, at der kommer til at gælde samme regler for alle de ved dømstolen afskedigede tjenestemænd. Da resocialiseringshensynet i første række må anses varetaget, når der åbnes mulighed for vedvarende genbeskæftigelse på rimelige lønvilkår, har man derfor i det foreliggende lovforslag forudsat, at genansættelse af de pågældende ikke finder sted i tjenestemandstilling, men på honorarbasis.

Selvom genansættelse ikke sker i tjenestemandstilling, finder man dog, at de tidligere omtalte resocialiseringshensyn i forbindelse med de specielle forhold, der i sin tid har ført til afskedigelsen af de pågældende tjenestemænd, naturligt bør medføre, at der gives dem, der opnår beskæftigelse, en forbedret pensionsmæssig stilling.

Det vil imidlertid ofte afhænge af tilfældige omstændigheder, som for eksempel den pågældendes alder og uddannelse, om der i det enkelte tilfælde er mulighed for at give en ved tjenestemandsdømstolen afskediget tjenestemand beskæftigelse i det offentlige tjeneste. Man finder det derfor rimeligt, at også de afskedigede tjenestemænd, der indenfor en vis frist stiller sig til rådighed for genbeskæftigelse uden at kunne opnå en sådan, får adgang til en tilsvarende pensionsmæssig forbedring.

Man har herved fundet det naturligt at forlange, at den afskedigede tjenestemand stiller sig til rådighed for beskæftigelse i enhver stilling, som det efter hans uddannelse, alder og helbredstilstand må anses for rimeligt at placere ham i. Den pågældende bør således ikke kunne kræve, at genansættelse finder sted indenfor den styrelse, fra hvilken han er afskediget. Jeg kan i denne forbindelse henvise til de vanskeligheder, der må antages at være forbundet